

สรุปข่าวการเกษตร ที่น่าสนใจ

ประจำเดือน กรกฎาคม 2567

OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS, ROYAL THAI EMBASSY

1024 WISCONSIN AVE. NW STE. 203

WASHINGTON D.C. 20007 USA

+1 202 338 1543 +1 202 338 1549

EMAIL: MOACDC@THAIEMBDC.ORG | WWW.OPSMOAC.GO.TH/DC-HOME

สารบัญ

สถานการณ์การค้า

การนำเข้ากุ้งของสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในเดือนพฤษภาคม	1
อุตสาหกรรมกุ้งอินโดนีเซียเริ่มได้รับผลกระทบจากภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดของสหรัฐฯ	1
พบผู้ติดเชื้อไวรัสไข้หวัดนกรุนแรง HPAI 5 ราย ในรัฐโคโลราโด	2
อินโดนีเซียลงนามข้อตกลงรับรองคุณภาพสินค้าประมงส่งออกไปยังสหรัฐฯ ตามรอยเอกวาดอร์และอินเดีย	2

นโยบาย

FDA ห้ามใช้น้ำมันพืชที่เติมสารโบรมีน	3
รายงานการค้ามนุษย์ฉบับล่าสุดของสหรัฐฯ ยังจัดให้ไต้หวันและไทยอยู่ในอันดับที่ดี	3
กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ ปฏิเสธคำอุทธรณ์เบื้องต้นของเอกวาดอร์ กรณีถูกเรียกเก็บภาษีทุ่มตลาดสินค้ากุ้ง	4
เสนอร่างกฎหมายให้ FDA สามารถทำลายสินค้าประมงนำเข้าที่ปนเปื้อน	4
USDA สนับสนุนงบ 110 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อลงทุนด้านการแปรรูปเนื้อสัตว์และสัตว์ปีก	5

นวัตกรรม

เนื้อสัตว์จากโมซีเลียมเป็นที่สนใจของนักลงทุนและผู้บริโภค	6
อนาคตของเนื้อจากการเพาะเลี้ยงเซลล์เนื้อเยื่อ	6

การนำเข้ากุ้งของสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในเดือนพฤษภาคม

ในเดือนพฤษภาคม 2567 สหรัฐอเมริกานำเข้ากุ้งเกินกว่า 63,000 เมตริกตัน ซึ่งเพิ่มขึ้น 1,500 เมตริกตันเมื่อเทียบกับเป็นรายปี (ช่วงเวลา 12 เดือน) ตั้งแต่ต้นปี 2567 จนถึงเดือนพฤษภาคม สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งแล้วปริมาณ 296,663 เมตริกตัน ยังคงน้อยกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า (2566) ซึ่งมีการนำเข้ารวม 298,610 เมตริกตัน ทั้งนี้ เดือนพฤษภาคม 2567 มีการนำเข้ากุ้งปริมาณ 63,768 เมตริกตัน ซึ่งสูงกว่าเดือนเดียวกันในปีก่อนหน้าที่มีการนำเข้าปริมาณ 62,263 ตัน ในเดือนเมษายน 2567 สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งปริมาณ 50,672 ตัน น้อยกว่าการนำเข้าในเดือนเมษายน 2566 ที่มีการนำเข้าปริมาณ 56,000 เมตริกตัน อินเดียยังคงมีการส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ สูงอย่างต่อเนื่อง โดยในเดือนพฤษภาคม 2567 สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งจากอินเดียปริมาณ 22,271 เมตริกตัน สูงกว่าเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้าที่มีการนำเข้าอยู่ที่ 21,767 เมตริกตัน เมื่อพิจารณาสถิติการนำเข้าตั้งแต่ต้นปี 2567 จนถึงเดือนพฤษภาคม สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งจากอินเดียแล้วถึง 110,581 เมตริกตัน ซึ่งสูงกว่าช่วงเดียวกันของปี 2566 ที่มีปริมาณการนำเข้าอยู่ที่ 105,984 เมตริกตัน ในขณะที่เอกวาดอร์ส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ปริมาณ 19,130 เมตริกตันในเดือนพฤษภาคม 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับการส่งออกในเดือนพฤษภาคม 2566 ที่มีปริมาณการส่งออกเพียง 16,590 เมตริกตัน เมื่อพิจารณาการส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ตั้งแต่ต้นปีจนถึงเดือนพฤษภาคม 2567 มีการส่งออกมาแล้วถึง 85,324 เมตริกตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ที่มีการส่งออกเพียง 81,707 เมตริกตัน ส่วนอินโดนีเซียกลับมีการส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ลดลง โดยในเดือนพฤษภาคม 2567 เหลือเพียง 11,735 เมตริกตัน ลดลงจากเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้าที่มีการส่งออกปริมาณ 13,793 เมตริกตัน โดยที่ในปี 2566 นี้ อินโดนีเซียมีการส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ลดลงถึงร้อยละ 17.5 เหลือเพียง 53,041 เมตริกตัน การส่งออกกุ้งจากเวียดนามมายังสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น ในเดือนพฤษภาคม 2567 มีการส่งออกกุ้งปริมาณ 5,030 เมตริกตัน เพิ่มขึ้นจาก 4,645 เมตริกตันของเดือนพฤษภาคม 2566 ตั้งแต่ต้นปี 2567 จนถึงปัจจุบัน เวียดนามส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ แล้วปริมาณ 20,061 เมตริกตัน ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 17.2

ไทยมีการส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ในเดือนพฤษภาคม 2567 ปริมาณ 1,753 เมตริกตัน เพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้าที่ส่งออกจำนวน 1,697 เมตริกตัน อย่างไรก็ตาม ภาพรวมการส่งออกรวมตั้งแต่ต้นปี 2567 จนถึงเดือนพฤษภาคม มีปริมาณเพียง 8,019 เมตริกตัน น้อยกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าที่มีการส่งออกรวมอยู่ที่ 8,366 เมตริกตัน ประเทศคู่ค้าสินค้ากุ้งรายอื่นของสหรัฐฯ ที่เหลือที่มีการส่งออกในเดือนพฤษภาคม 2567 เกินกว่า 1,000 ตัน มีเพียงอาร์เจนตินาประเทศเดียว ซึ่งมีการส่งออกเป็นปริมาณ 1,361 เมตริกตัน เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับเดือนพฤษภาคม 2566 ที่มีการส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ปริมาณ 1,321 เมตริกตัน

ที่มา: [US shrimp imports rise slightly in May](#)

อุตสาหกรรมกุ้งอินโดนีเซียเริ่มได้รับผลกระทบจากภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดของสหรัฐฯ

บริษัทผู้ประกอบการกุ้งของอินโดนีเซียเริ่มได้รับผลกระทบจากภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด หรือ AD (Antidumping Duty) ของสหรัฐอเมริกาที่เพิ่งบังคับใช้ ทำให้ผู้ส่งออกอินโดนีเซียต้องขึ้นราคาเพื่อกระตุ้นยอดขายและลดต้นทุนในส่วนอื่นๆ กระทรวงพาณิชย์ของสหรัฐฯ เริ่มดำเนินการไต่สวนเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2566 หลังจากที่มีสมาคมผู้แปรรูปกุ้งแห่งอเมริกา หรือ ASPA (American Shrimp Processors Association) ได้ยื่นคำร้องโดยอ้างว่า กุ้งนำเข้าได้รับผลประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรมในตลาดสหรัฐฯ การสอบสวนกรณีภาษีตอบโต้การอุดหนุน หรือ CVD (Countervailing Duties) มุ่งเป้าไปยังบริษัทของอินเดียและเวียดนาม ในขณะที่เอกวาดอร์และอินโดนีเซียถูกสอบสวนทั้ง CVD และ AD ผลการสอบสวนพบว่า การอุดหนุนของอินโดนีเซียยังไม่มากพอที่จะเรียกเก็บภาษี CVD แต่ยังคงถูกเรียกเก็บภาษี AD ร้อยละ 6.3 ภาครัฐของอินโดนีเซียเห็นว่า ภาษี AD อาจนำไปสู่ความสูญเสียทางด้านการเงินและการลดการจ้างงานในภาคส่วนที่ต้องมีการใช้แรงงานจำนวนมากในการผลิต อินโดนีเซียเป็นผู้นำด้านการผลิตกุ้งของโลก ทุกภาคส่วนของอุตสาหกรรมนี้กำลังเผชิญกับภัยคุกคาม นอกจากรัฐบาลอินโดนีเซียจะได้ให้การอุดหนุนแล้ว ผู้ผลิตกุ้งของอินโดนีเซียยังไม่มีส่วนร่วมกับการทุ่มตลาดในสหรัฐฯ และหวังว่าการพิจารณาข้อโต้แย้งเหล่านี้ จะช่วยให้ (ฝ่ายสหรัฐฯ) ได้รับทราบข้อมูลเชิงลึกใหม่ ๆ ในระหว่างรอผลการตัดสินขั้นสุดท้าย บริษัท Siam Canadian Indonesia กล่าวว่า การเก็บภาษี AD ของสหรัฐฯ ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมกุ้งของอินโดนีเซียอย่างหนัก บริษัทผู้ผลิตของอินโดนีเซียที่ถูกมาตรการเรียกเก็บภาษี AD ประสบความยากลำบากในการขายสินค้าไปยังสหรัฐฯ โดยไม่สามารถแข่งขันด้านราคาและการสร้างยอดขาย ช่วงนี้ปริมาณวัตถุดิบในประเทศลดลงจึงยังไม่สามารถลดราคาวัตถุดิบได้มากนัก โดยคาดว่าสถานการณ์เกี่ยวกับวัตถุดิบจะดีขึ้นภายในเดือนสิงหาคมหรือกันยายน เมื่อราคาวัตถุดิบลดลง ก็น่าจะกลับมาแข่งขันได้อีกครั้ง ภาครัฐของอินโดนีเซียร่วมมือกับสหภาพอินโดนีเซียในกรุงวอชิงตัน ดี. ซี. เพื่อให้แน่ใจว่าสามารถสื่อสารกับทางการสหรัฐฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่สนับสนุนการตัดสินใจเบื้องต้นเกี่ยวกับอัตราภาษีที่เรียกเก็บจากกุ้งแช่เยือกแข็งที่นำเข้าจากอินโดนีเซีย ผู้ประกอบการจะดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่จำเป็นอย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ไขข้อกล่าวหาของฝ่ายสหรัฐฯ ต่อสินค้ากุ้งนำเข้าจากอินโดนีเซีย ในขณะเดียวกันอุตสาหกรรมกุ้งของอินโดนีเซียยังแสวงหาตลาดส่งออกอื่น ๆ ด้วย เช่น จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และเกาหลีใต้ เพื่อชดเชยผลกระทบจากภาษีศุลกากรของสหรัฐฯ อินโดนีเซียตั้งเป้าที่จะขยายส่วนแบ่งการตลาดในระดับโลกสำหรับผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น กุ้ง กุ้งมังกร ปู สาหร่าย และปลานิล ระหว่างปี 2568 ถึง 2573

ที่มา: [Indonesian shrimp industry starting to feel impact of US antidumping tariffs](#)

“

พบผู้ติดเชื้อไวรัสไข้หวัดนกรุนแรง HPAI 5 ราย ในรัฐโคโลราโด

เจ้าหน้าที่สาธารณสุขของรัฐโคโลราโดและศูนย์ควบคุมและป้องกันโรค หรือ CDC (Centers for Disease Control and Prevention) ยืนยันเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2567 ว่า พบผู้ติดเชื้อไวรัสไข้หวัดนกชนิดรุนแรง หรือ HPAI (Highly Pathogenic Avian Influenza) จำนวน 5 รายภายในรัฐ คนงานทั้งหมดที่ตรวจพบการติดเชื้อไวรัสชนิดรุนแรงนี้ มีการสัมผัสกับการระบาดของโรคภายในฟาร์มไก่ไข่เชิงพาณิชย์แห่งหนึ่ง ตามข้อมูลจากกรมอนามัยและสิ่งแวดล้อมของรัฐโคโลราโด หรือ CDPHE (Colorado Department of Health and Environment) รายงานว่า คนงานเหล่านี้กำลังดำเนินการคัดแยกสัตว์ปีกในฟาร์มแห่งหนึ่งทางตะวันออกเฉียงเหนือของรัฐโคโลราโด ช่วงเริ่มต้นพบอาการไม่รุนแรง เช่น เยื่อตาอักเสบ (ตาแดง) และมีอาการติดเชื้อทางเดินหายใจทั่วไป ทั้งนี้ ไม่มีใครต้องเข้าโรงพยาบาล หน่วยงานต่าง ๆ ระบุว่า มีการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างที่ได้จากผู้ติดเชื้อ 3 ใน 5 ราย โดยห้องปฏิบัติการของรัฐของ CDPHE และต่อมาได้ส่งตัวอย่างต่อไปยัง CDC สำหรับตัวอย่างจากผู้ติดเชื้อรายที่ 4 พบผลเป็นบวกจากการวิเคราะห์เบื้องต้น (Presumptive positive) เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม และรายที่ 5 พบผลเป็นบวกเบื้องต้น เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม ขณะนี้ยังไม่มีผลการทดสอบเพิ่มเติมใด ๆ CDC ยังคงระบุว่า ความเสี่ยงต่อสุขภาพของประชาชนทั่วไปในสหรัฐอเมริกาอยู่ในระดับต่ำ CDC จึงแนะนำให้คนงานและเกษตรกรที่อยู่ใกล้สัตว์ที่ติดเชื้อใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล หรือ PPE (Personal Protective Equipment)

ที่มา: Five human HPAI cases reported in Colorado

อินโดนีเซียลงนามข้อตกลงรับรองคุณภาพสินค้าประมงส่งออกไปยังสหรัฐฯ ตามรอยเอกวาดอร์และอินเดีย

อินโดนีเซียได้ลงนามข้อตกลงกรอบการกำกับดูแลการประกันคุณภาพของผลิตภัณฑ์ประมงที่ส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกา โดยเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2567 กระทรวงกิจการทางทะเลและการประมงของอินโดนีเซีย (Ministry of Maritime Affairs and Fisheries) ประกาศว่า จะนำเสนอรบบการประกันคุณภาพและความปลอดภัยสำหรับผลิตภัณฑ์ประมง (SJMCKHP) ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการนำเข้าของสหรัฐฯ และทั่วโลก การดำเนินการดังกล่าวสืบเนื่องจากการที่สมาคมเกษตรกรสหรัฐฯ ส่งการให้การอาหารและยาสหรัฐฯ หรือ FDA (US Food and Drug Administration) ปรับปรุงกฎระเบียบด้านการนำเข้ากุ้งจากการเพาะเลี้ยง โดยให้จัดทำความตกลงร่วมกับอินเดีย อินโดนีเซีย และเอกวาดอร์ ซึ่งเป็นคู่ค้าสินค้ากุ้งรายใหญ่ของสหรัฐฯ ทั้งนี้ ได้เริ่มทำความตกลงกับเอกวาดอร์เป็นประเทศแรกเมื่อเดือนกันยายน 2566 ตามด้วยอินเดียที่ลงนามไปเมื่อไม่นานมานี้ ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงประมงของอินโดนีเซียระบุว่า ผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียมีความปลอดภัยและคุณภาพสูง หากไม่มีการจัดทำข้อตกลง สินค้ากุ้งจากอินโดนีเซียจะถูกดำเนินมาตรการด้านความปลอดภัยอาหารที่เข้มงวด ณ ด่านนำเข้า ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลเสียได้ ความตกลงดังกล่าวกำหนดให้ผู้ผลิตกุ้งในอินโดนีเซียต้องปฏิบัติตามมาตรฐานจำนวน 6 ฉบับ ตั้งแต่ขั้นตอนการเพาะเลี้ยง การเพาะฟัก การดูแลรักษาสัตว์น้ำ การให้อาหารสัตว์น้ำ การขยายสัตว์ และการจำหน่ายสัตว์ โดยผู้แปรรูปกุ้งต้องได้รับใบรับรองความเป็นไปได้ในการแปรรูป (Processing Feasibility Certificate - SKP) อ้างอิงตามการควบคุมจุดวิกฤตในกระบวนการผลิตหรือ HACCP (Hazard Analysis Critical Control Point) ของ Codex ใช้ระบบ HACCP ในกระบวนการผลิต และได้รับใบรับรองการจัดการจำหน่ายสัตว์น้ำ (Fish Distribution Management - SPDI) โดยใบรับรองเหล่านี้จัดทำขึ้นเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและการเปิดตลาดสำหรับส่งออก สำหรับตลาดในประเทศ จะช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดี เสริมสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภค และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

นอกจากนี้ ความตกลงยังครอบคลุมความช่วยเหลือทางด้านวิชาการจากหน่วยงาน Joint Institute for Food Safety and Applied Nutrition ของมหาวิทยาลัยแมริแลนด์ และ FDA ด้าน Whole-genome sequencing (WGS) โดยที่ปัจจุบันการเฝ้าระวังการเกิดโรคจากอาหารได้เปลี่ยนแปลงไป มีการใช้แพลตฟอร์ม WGA ในห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ และอินโดนีเซียจะร่วมเป็นเครือข่ายห้องปฏิบัติการวิเคราะห์โรคจากอาหารด้วย WGS ระดับโลกที่มีฐานอยู่ในสหรัฐฯ ด้วย อินโดนีเซียกำลังร่างกฎหมายเกี่ยวกับการติดตั้งพันธุ์กรรม การใช้ยาปฏิชีวนะและสารเคมี ตลอดจนกฎระเบียบเพื่อสร้างความปลอดภัยในอาหารสัตว์และยาสัตว์สำหรับการเพาะเลี้ยงกุ้ง ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการเปิดตลาดกุ้งของอินโดนีเซียไปยังสหภาพยุโรปด้วย นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังกำลังจัดทำกฎระเบียบเกี่ยวกับสัตว์น้ำที่จับจากธรรมชาติที่ไม่เป็นการทำประมงผิดกฎหมาย หรือ IUU Fishing (Illegal, Unreported and Unregulated Fishing) กฎระเบียบเกี่ยวกับการตรวจสอบเชื้อแบคทีเรียและไวรัสก่อโรค เช่น ซาลโมเนลลา E. coli และ Listeria ตลอดจนการห้ามใช้เครื่องมือประมงผิดกฎหมาย และห้ามจับกุ้งโดยไม่ใช้เครื่องมือแยกเต่าทะเล (Turtle Excluder Devices) ในงาน 2023 Seafood Expo North America ที่เมือง Boston รัฐ Massachusetts ในสหรัฐฯ เจ้าหน้าที่อินโดนีเซียได้พบกับ Ms. Alexa Cole ผู้อำนวยการด้านการต่างประเทศและการตรวจสอบสินค้าประมงของ NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration - Office of International Affairs and Seafood Inspection) เพื่อหารือเกี่ยวกับกฎหมายปกป้องสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมของสหรัฐฯ (US Marine Mammal Protection Act) ด้วย การเข้าร่วมงานแสดงสินค้าดังกล่าวในลักษณะพหิภาคี จะช่วยให้อินโดนีเซียสามารถเข้าสู่ตลาดโลกได้มากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ และแสดงให้เห็นว่า สินค้าประมงของอินโดนีเซียมีคุณภาพสูงและปลอดภัย เป็นไปตามมาตรฐานของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

ที่มา: Indonesia signs US seafood export quality assurance agreement, joining Ecuador and India

รายงานการค้ำมนุษย์ฉบับล่าสุดของสหรัฐฯ ยังจัดให้ไต้หวันและไทยอยู่ในอันดับที่ดี

FDA ห้ามใช้น้ำมันพืชที่เติมสารโบรมีน

BVO (Brominated Vegetable Oil) คือน้ำมันพืชที่ผ่านการดัดแปลงด้วยโบรมีน เดิมอนุญาตให้ใช้ได้ปริมาณเล็กน้อยไม่เกิน 15 ส่วนในล้านส่วน (ppm) เพื่อเป็นสารให้ความคงตัว (Stabilizer) สำหรับสารให้กลิ่นรสผลไม้จำพวกส้มในเครื่องดื่ม โดยป้องกันไม่ให้สารให้กลิ่นรสลอยขึ้นมาด้านบน และจะต้องระบุในฉลากว่าเป็นส่วนผสมชนิด “น้ำมันพืชที่ผ่านการเติมโบรมีน” หรือระบุชนิดน้ำมันด้วย เช่น “น้ำมันถั่วเหลืองที่ผ่านการเติมโบรมีน” ภายหลัง ผู้ผลิตเครื่องดื่มมีการใช้ส่วนผสมอื่นเพื่อทดแทน BVO ปัจจุบันมีเครื่องดื่มไม่กี่ชนิดในสหรัฐอเมริกาที่เติม BVO ปัจจุบันองค์อาหารและยาสหรัฐอเมริกา หรือ FDA (US Food and Drug Administration) ไม่อนุญาตให้ใช้ BVO ในอาหารอีกต่อไป ทั้งนี้ มีการใช้ BVO เป็นส่วนผสมในอาหารมาตั้งแต่ช่วงทศวรรษ ค.ศ. 1920 (ช่วงปี พ.ศ. 2463) ในช่วงปลายทศวรรษ ค.ศ. 1950 (พ.ศ. 2493) ถึงต้นทศวรรษ ค.ศ. 1960 (พ.ศ. 2503) FDA พิจารณาว่า BVO เป็นสารที่ปลอดภัยหรือ GRAS (Generally Recognized as Safe) และบรรจุ BVO ให้อยู่ในบัญชีรายชื่อสารปลอดภัย หรือ GRAS List ในช่วงทศวรรษ ค.ศ. 1960 (พ.ศ. 2503) FDA เริ่มรับรู้เกี่ยวกับข้อสงสัยด้านความปลอดภัยของ BVO จึงได้มีการนำ BVO ออกจากบัญชีรายชื่อสารปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ยังไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะคาดการณ์อนุญาตให้ใช้โดยรวม FDA ได้จำกัดการใช้งานให้เป็นเพียงสารให้ความคงตัวสำหรับน้ำมันแต่งกลิ่นรสผลไม้ในเครื่องดื่มในปริมาณที่กำหนด และเริ่มดำเนินการควบคุมสารนี้ในลักษณะวัตถุเจือปนอาหาร โดยประเมินว่า การเติม BVO ในเครื่องดื่มในปริมาณไม่เกิน 15 ppm น่าจะอยู่ในระดับที่มีความปลอดภัย การศึกษาเกี่ยวกับความเป็นพิษของ BVO มีมาอย่างต่อเนื่องจนเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2565 FDA ได้เผยแพร่ผลการศึกษาในการสาร Food and Chemical Toxicology โดยประเมินผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นจากการบริโภค BVO ในสัตว์ฟันแทะ ข้อมูลจากการศึกษานี้ยังชี้ให้เห็นว่า การรับ BVO เข้าทางปากจะมีความเกี่ยวข้องกับระดับโบรมีนในเนื้อเยื่อที่เพิ่มขึ้น เมื่อได้รับในปริมาณสูงจะส่งผลกระทบต่อต่อมไทรอยด์และส่งผลกระทบต่อสุขภาพในหนูทดลอง เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2566 FDA จึงได้เสนอร่างกฎระเบียบ ซึ่งหากได้รับการรับรองจะเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้ BVO ในอาหาร ข้อมูลในสัตว์และมนุษย์ รวมถึงข้อมูลใหม่ที่ได้จากการศึกษาโดย FDA ทำให้ไม่สามารถสรุปได้ว่า การใช้ BVO ในอาหารมีความปลอดภัยอีกต่อไป เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2567 FDA ได้ออกระเบียบฉบับสมบูรณ์เพื่อเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้ BVO ในอาหาร โดยจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 2 สิงหาคม 2567 และจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในระยะเวลา 1 ปี หลังจากวันที่มีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้ปรับปรุงสูตร พัฒนาใหม่ และลดจำนวนสินค้าคงคลังที่มีส่วนผสมของ BVO ก่อนที่ FDA จะดำเนินการบังคับใช้กฎระเบียบต่อไป

ที่มา: Brominated Vegetable Oil (BVO)

กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาได้เผยแพร่รายงานการค้ำมนุษย์ประจำปี หรือ TIP (Trafficking in Persons) Report หน่วยงาน NGOs หลายแห่งออกมาวิพากษ์วิจารณ์การจัดอันดับไต้หวันและไทย รายงาน TIP จัดแบ่งประเทศต่าง ๆ ออกเป็นหลายระดับตามการใช้แรงงานบังคับและการค้ำมนุษย์ในห่วงโซ่อุปทาน โดยระดับ (Tier) 1 เป็นระดับที่ดีที่สุด และ Tier 3 เป็นระดับที่แย่ที่สุด ในรายงานฉบับล่าสุด ไต้หวันยังคงรักษาดำแหน่งในระดับ Tier 1 และไทยยังคงรักษาดำแหน่งในระดับ Tier 2 ซึ่งองค์กรความยุติธรรมแรงงานโลก หรือ Global Labor Justice (GLJ) วิเคราะห์ว่า เป็นการมองข้ามการละเมิดสิทธิแรงงานในทั้งสองประเทศ การจัดอันดับสำหรับไต้หวันและไทยในลักษณะนี้เหมือนกับรายงาน TIP เมื่อปี 2566 ซึ่งเพิกเฉยต่อข้อเรียกร้องของ NGOs หลายแห่ง ที่อยากให้ลดระดับประเทศทั้งสอง โดย GLJ เห็นว่า การจัดอันดับมองข้ามการไม่ให้สิทธิต่อแรงงาน และกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ไม่ควรรับรองว่าประเทศใดประเทศหนึ่งปฏิบัติตามกฎหมายอย่างครบถ้วน หรือจริงจังในการปฏิบัติตามมาตรฐานการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ หากประเทศนั้นไม่คุ้มครองเสรีภาพของแรงงานต่างด้าวและลูกเรือประมง ประเทศทั้งสองถูกจับตามองเรื่องการปฏิบัติต่อแรงงานต่างด้าวในเรือประมงนอกน่านน้ำตลอดมา

GLJ เคยจัดกิจกรรมรณรงค์ชื่อ Wi-Fi NOW For Fishers' Rights Campaign เพื่อประท้วงการไม่สามารถเข้าถึง Wi-Fi ในเรือประมงไต้หวัน ประธานองค์กร Indonesian Seafarer's Gathering กล่าวว่า แรงงานต่างด้าวในเรือประมงไต้หวันยังคงถูกตัดขาดจากโลกภายนอกในขณะที่ใช้เวลาอยู่กลางทะเลนานถึง 10 เดือน การสามารถเข้าถึง Wi-Fi สำคัญอย่างยิ่งในการป้องกันการใช้แรงงานบังคับ และช่วยรักษาสุขภาพจิตของแรงงานในเรือ Greenpeace ได้เคยทำสารคดีเกี่ยวกับการทำประมงนอกน่านน้ำของไต้หวัน และเรียกร้องให้ภาคส่วนประมงของไต้หวันมีความโปร่งใสมากขึ้น ในขณะที่ GLJ เห็นว่า การมี Wi-Fi จะช่วยบรรเทาปัญหาได้ รัฐบาลไต้หวันและสหรัฐฯ ให้ค้ำประกันว่าจะจัดการปัญหาแรงงานบังคับ อันเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดริเริ่มด้านการค้าที่ให้ความสำคัญต่อสวัสดิภาพแรงงานเป็นอันดับแรก เลขาธิการสมาคมสิทธิมนุษยชนแห่งไต้หวันระบุว่า ควรมีการพิจารณาการเข้าถึง Wi-Fi ว่า เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความก้าวหน้าในการส่งเสริมเสรีภาพในการรวมตัว และป้องกันการใช้แรงงานบังคับในหมู่ลูกเรือประมงต่างด้าวอย่างมีนัยสำคัญ GLJ เห็นว่า ควรลดระดับประเทศไทยให้อยู่ระดับ Tier 2 Watch List ซึ่งต่ำกว่าระดับ Tier 2 เนื่องจากกฎหมายไทยห้ามไม่ให้แรงงานต่างชาติจัดตั้งสหภาพแรงงาน

ที่มา: [Latest US Trafficking in Persons report maintains higher rankings for Taiwan, Thailand](#)

กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ ปฏิเสธคำอุทธรณ์เบื้องต้นของเอกวาดอร์ กรณีถูกเรียกเก็บภาษีทุ่มตลาดสินค้ากุ้ง

กระทรวงพาณิชย์สหรัฐอเมริกา (US Department of Commerce) ยืนยันในการกำหนดภาษีต่อต้านการทุ่มตลาด (Antidumping Duties - AD) สำหรับผู้ส่งออกกุ้งของเอกวาดอร์ เมื่อเดือนพฤษภาคม กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ ประกาศว่า พบหลักฐานเพียงพอที่บ่งชี้ได้ว่า บริษัท Sociedad Nacional de Galapagos (SONGA) จำหน่ายกุ้งในตลาดสหรัฐฯ ต่ำกว่าราคาที่ควรจะเป็น จึงเรียกเก็บภาษีทุ่มตลาดสำหรับสินค้ากุ้งของบริษัทฯ ที่นำเข้ามายังสหรัฐฯ ร้อยละ 10.58 โดยให้เรียกเก็บเงินประกันไว้ร้อยละ 10.58 มีเพียงบริษัทเดียวคือ Santa Priscilla ที่กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ เห็นว่า ไม่เกี่ยวข้องกับการทุ่มตลาดในระดับที่จะต้องถูกเรียกเก็บภาษีเพิ่ม ทั้งนี้ ทั้งคำอุทธรณ์ของ SONGA ที่ขอให้เรียกเก็บภาษี AD ในอัตราที่ต่ำลง และคำอุทธรณ์ของสมาคมผู้แปรรูปกุ้งอเมริกา (American Shrimp Processors Association - ASPA) ที่ขอให้เรียกเก็บภาษีบริษัท Santa Priscilla เพิ่มขึ้น ไม่เพียงพอที่จะแสดงว่าการวิเคราะห์ของกระทรวงพาณิชย์ผิดพลาดและต้องมีการแก้ไข ทั้งบริษัท SONGA และ ASPA ต่างกล่าวหาว่ามีการคำนวณผิดพลาดเกี่ยวกับข้อมูลการทุ่มตลาด โดย SONGA อ้างว่า มีการคำนวณเงินที่บริษัทจ่ายให้กับผู้ขายวัตถุดิบให้แก่บริษัท ทั้งที่เป็นและไม่ได้เป็นเครือข่ายผิดไป และไม่ได้นำข้อมูลที่สำคัญมาพิจารณาโดยไม่ตั้งใจ แต่กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ

กล่าวว่าไม่มีการคำนวณผิดพลาดอย่างใด และข้อมูลต่าง ๆ โดยเฉพาะการปรับปรุงค่าใช้จ่ายปัจจัยการผลิตหลักได้รับมาจากบริษัท SONGA เอง กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ ไม่เห็นชอบกับข้อโต้แย้งของ ASPA เกี่ยวกับการคำนวณที่ผิดพลาดกรณีบริษัท Santa Priscilla ซึ่งระบุว่า ไม่ได้นำเข้าวัตถุดิบกุ้งที่ซื้อจากบริษัทในเครือมาคิดรวมเป็นปัจจัยการผลิตด้วย เนื่องจากกระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ พิจารณาว่า บริษัทในเครือถือเป็นการผลิตของบริษัทฯ เองนั้นถูกต้องแล้ว อย่างไรก็ตาม กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ จะยังคงตรวจสอบข้อมูลต่อไปเรื่อย ๆ ระหว่างกระบวนการสืบสวน โดยเฉพาะการตรวจสอบการโอนวัตถุดิบกุ้ง (ระหว่างบริษัทในเครือ) ของ SONGA ตลอดราคาจำหน่ายในตลาด และจะตรวจสอบความเหมาะสมในการปรับเปลี่ยนอัตราภาษีที่กำหนดอีกครั้งก่อนการตัดสินขั้นสุดท้าย หลังจากการประกาศของกระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ ล่าสุดเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน ทั้ง ASPA และ SONGA ได้ขอให้กระทรวงฯ จัดการไต่สวน (Hearing) เกี่ยวกับการทุ่มตลาด กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ ได้ประกาศผลการพิจารณาเบื้องต้นเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2567 และจะประกาศผลการพิจารณาขั้นสุดท้ายภายใน 135 วัน หรือวันที่ 4 ตุลาคม 2567

ที่มา: [US Department of Commerce rejects initial appeals of Ecuador antidumping duties](#)

เสนอร่างกฎหมายให้ FDA สามารถทำลายสินค้าประมงนำเข้าที่ปนเปื้อน

สมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร (สส.) จำนวน 2 ราย จากรัฐลุยเซียนาเสนอร่างกฎหมายฉบับใหม่ เพื่อให้อำนาจองค์การอาหารและยาหรือ FDA (US Food and Drug Administration) ในการทำลายสินค้าประมงนำเข้าที่ไม่ผ่านมาตรฐาน (Fail) การตรวจสอบ ปกติเมื่อสินค้าประมงหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดอื่นไม่ผ่านการตรวจสอบจะถูกปฏิเสธการนำเข้า สินค้านั้นไม่จำเป็นต้องถูกทำลายเสมอไป ผู้นำเข้าสามารถส่งผลิตภัณฑ์เหล่านั้นไปยังแหล่งอื่น ๆ ได้ พันธมิตรกุ้งภาคใต้ หรือ SSA (Southern Shrimp Alliance) ซึ่งเป็นกลุ่มภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐฯ ที่ไม่ต้องการให้มีการนำเข้ากุ้งมายังสหรัฐฯ ระบุว่า การดำเนินการรูปแบบนี้ ทำให้ผู้นำเข้าส่งอาหารไม่ได้มาตรฐานกลับเข้าสู่สหรัฐฯ อีกรอบ โดยหวังว่าจะไม่มีการตรวจสอบซ้ำเมื่อมีการนำเข้าอีกครั้ง ผู้บริหารสมาคมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งชาติ (National Association Executive) อ้างว่า ในกลุ่มผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของสหรัฐฯ ซึ่งแข่งขันกับสินค้าประมงนำเข้าด้วยกัน ผู้นำเข้ามีการเปลี่ยนให้สินค้าไปเข้าท่าเรืออื่นหลังจากถูกปฏิเสธโดย FDA ร่างกฎหมายการทำลายสินค้านำเข้าอันตราย (Destruction of Hazardous Imports Act) จะทำให้ผู้นำเข้าหมดโอกาสที่จะกระทำการดังกล่าว โดยให้อำนาจ FDA สามารถทำลายอาหารนำเข้าได้เมื่อพบว่าไม่ผ่านมาตรฐาน สส. Clay Higgins ของพรรคริพับลิกัน จากรัฐลุยเซียนา กล่าวว่า สหรัฐฯ ต้องให้ความสำคัญต่อสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของชาวอเมริกันเป็นอันดับแรก

ปัจจุบันสินค้าประมงหลายพันล้านปอนด์ถูกนำเข้าในประเทศโดยไม่ได้ผ่านการตรวจสอบ ก่อให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพอย่างมาก ไม่มีใครรู้ว่าในสินค้าที่นำเข้าเหล่านั้นมีอะไรอยู่บ้าง กฎหมายฉบับนี้จะให้อำนาจ FDA ในการทำลายสินค้าประมงนำเข้าที่ผิดกฎหมาย และมั่นใจได้ว่าจะไม่ไปถึงมือผู้บริโภค สส. Troy Carter จากพรรคเดโมแครต รัฐลุยเซียนา ซึ่งร่วมสนับสนุนร่างกฎหมายด้วยเพิ่มเติมว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้จะช่วยปิดช่องโหว่ในการอนุญาตให้มีการนำเข้าอาหารปนเปื้อนสู่ตลาดสหรัฐฯ ร่างกฎหมายนี้ได้รับการสนับสนุนจาก SSA โดยเห็นว่าเป็นร่างกฎหมายที่สมเหตุสมผล สส. ทั้งสองรายได้ร่วมกันเสนอร่างกฎหมายที่ควรจะมีมานานแล้ว ภาคอุตสาหกรรมกุ้งของสหรัฐฯ ทั้งประเทศรู้สึกขอบคุณในความเป็นผู้นำของผู้แทนทั้งสอง และขอเรียกร้องให้ผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้งทุกคนสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วย

ที่มา: [Proposed bill would let US FDA destroy contaminated seafood imports](#)

USDA สนับสนุนงบ 110 ล้านดอลลาร์เพื่อลงทุนด้านการแปรรูปเนื้อสัตว์และสัตว์ปีก

รัฐบาลสหรัฐอเมริกาประกาศเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2567 ว่า กระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา หรือ USDA (US Department of Agriculture) จะลงทุนประมาณ 110 ล้านดอลลาร์ (ราว 4 พันล้านบาท) เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับห่วงโซ่อุปทานโดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น เพิ่มขีดความสามารถในการแปรรูปเนื้อสัตว์และสัตว์ปีก ขยายและพัฒนาตลาดให้แก่ผู้ผลิต และลดราคาอาหารลง รัฐบาลและ USDA กำลังผลักดันวิสัยทัศน์ที่ยั่งยืนของเกษตรกรรมที่ให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้ผลิตและธุรกิจขนาดเล็กซึ่งทำงานอย่างหนัก และมุ่งเน้นเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนในชนบท เพื่อให้เกษตรกรและเจ้าของฟาร์มปศุสัตว์มีโอกาสที่เท่าเทียมกันมากขึ้นในการแข่งขันในตลาด ซึ่งจะเพิ่มทางเลือกอาหารในท้องถิ่นและลดค่าใช้จ่ายให้กับครอบครัวชาวอเมริกัน

เงินทุนดังกล่าวจะนำไปลงทุนในโครงการขยายการแปรรูปเนื้อสัตว์และสัตว์ปีก หรือ MPPEP (Meat and Poultry Processing Expansion Program) และโครงการให้ทุนขยายกำลังการผลิตเนื้อสัตว์ในท้องถิ่น หรือ Local MCap (Local Meat Capacity Grant Program) ภายใต้โครงการ MPPEP USDA และกองทุนสินเชื่อชุมชนของรัฐนิวแฮมป์เชียร์ (New Hampshire Community Loan Fund) ได้ร่วมมือกันจัดสรรเงินช่วยเหลือกว่า 83 ล้านดอลลาร์ (ราว 3 พันล้านบาท) ให้แก่ผู้ประกอบการจำนวน 24 รายใน 15 รัฐ เงินช่วยเหลือจากโครงการ MPPEP มีตั้งแต่ 3.9 แสนเหรียญสหรัฐ (ราว 14 ล้านบาท) ไปจนถึง 10 ล้านดอลลาร์ (ราว 365 ล้านบาท) เงินช่วยเหลือดังกล่าวจะนำไปใช้ในการก่อสร้างโรงงานใหม่ การจ้างงานหลายร้อยตำแหน่ง ให้โอกาสที่ดีขึ้นสำหรับผู้ผลิตและผู้ประกอบการในท้องถิ่น และเพิ่มทางเลือกให้ผู้บริโภคในการเลือกซื้อสินค้า ตัวอย่างโครงการที่ได้รับเงินทุนสนับสนุน เช่น 1) บริษัท Simla Frozen Food Locker Co. LLC ได้รับเงินช่วยเหลือ 4.5 แสนเหรียญสหรัฐ เพื่อสร้างโรงงานแห่งใหม่ที่อยู่ฝั่งตรงข้ามกับโรงงานที่มีอยู่เดิมในชนบทของรัฐโคโลราโด เพื่อขยายกำลังการผลิต ช่วยค่าใช้จ่ายเพื่อรับการตรวจประเมินและรับรองจาก USDA และจำหน่ายโปรตีนที่ผลิตในท้องถิ่นให้กับตลาดขายส่ง คาดว่าจะสามารถจัดส่งสินค้าให้แก่ผู้ผลิตเพิ่มเติมได้อีก 160 ราย และสร้างการจ้างงานเต็มเวลาได้อีก 4 ตำแหน่ง 2) บริษัท North State Processing LLC ได้รับเงินช่วยเหลือจำนวน 10 ล้านดอลลาร์ (ราว 365 ล้านบาท) เพื่อสร้างโรงงานแห่งใหม่ในเมือง Hamlet รัฐนอร์ทแคโรไลนา สำหรับแปรรูปวุ้น นกกระทาเทศ นกฮูก คุกกี้ และอัลปากา คาดว่าโรงงานแปรรูปแห่งใหม่ที่ก่อตั้งโดยผู้ผลิตในท้องถิ่นที่มีประสบการณ์ในรัฐนอร์ทแคโรไลนาคือ จะให้บริการผู้ผลิตได้ถึง 37 ราย และสร้างงานได้อีก 54 ตำแหน่ง

ภายใต้โครงการ Local MCap USDA ได้มอบทุนสนับสนุนจำนวน 26.9 ล้านดอลลาร์ (ราว 982 ล้านบาท) ให้แก่ 33 โครงการ ใน 23 รัฐ เพื่อขยายการแปรรูปในอุตสาหกรรมเนื้อสัตว์และสัตว์ปีก การลงทุนนี้ต่อยอดจากการให้เงินทุนสนับสนุนในรอบแรกจำนวน 9.5 ล้านดอลลาร์ (ราว 347 ล้านบาท) ที่มอบให้แก่ 42 โครงการ ทุนสนับสนุนรอบที่สองจะสนับสนุนโครงการในลักษณะการแจกอุปกรณ์และการขยายการแปรรูปเท่านั้น โครงการมอบอุปกรณ์อย่างง่าย (Simplified Equipment) จะให้ทุนสนับสนุนโครงการมูลค่าระหว่าง 1 หมื่น - 2.5 แสนเหรียญสหรัฐ (3.7 แสน - 9 ล้านบาท) เพื่อให้ธุรกิจสามารถจัดซื้ออุปกรณ์สำหรับการแปรรูป เช่น เครื่องบดเนื้อ เครื่องยัดไส้ และเครื่องรมควัน โครงการขยายการแปรรูปจะได้รับทุนจำนวน 1 แสน - 5 ล้านดอลลาร์ (3.7 - 183 ล้านบาท) เพื่อช่วยเพิ่มศักยภาพการแปรรูป หรือแปรรูปส่วนที่เหลือจากปศุสัตว์ (Rendering capacity) ตัวอย่างโครงการที่ได้รับการสนับสนุน เช่น บริษัท Seven Hills Food Co. ในเมือง Lynchburg รัฐเวอร์จิเนีย จะใช้เงินช่วยเหลือในการปรับปรุงโรงงานเพื่อแก้ไขปัญหาคอขวดซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการทำงาน ในขณะเดียวกันก็เพิ่มขีดความสามารถในการแปรรูปส่วนที่เหลือจากปศุสัตว์ คิดค้นผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มใหม่ และขยายการผลิตต่อไป

ที่มา: [USDA ANNOUNCES \\$110 MILLION INVESTMENT IN MEAT, POULTRY PROCESSING](#)

เนื้อสัตว์จากไมซีเลียมเป็นที่สนใจของนักลงทุนและผู้บริโภค

การระดมทุนสำหรับการผลิตเนื้อสัตว์ทางเลือกในปี 2567 แทบไม่มีแล้ว แต่เนื้อสัตว์จากเชื้อราไมซีเลียม (Mycelium) ยังคงดึงดูดนักลงทุนและผู้บริโภค เมื่อเดือนมกราคม Netflix ออกอากาศสารคดีชื่อ "You Are What You Eat: A Twin Experiment" เกี่ยวกับสินค้าเนื้อสัตว์ของบริษัท Prime Roots ที่ผลิตจากโคจิ (หมายเหตุ: Koji คือข้าวญี่ปุ่นหมักกับเชื้อราสายพันธุ์ *Aspergillus oryzae*) โดยติดตามการรับประทานอาหารของฟาแฟด 4 คู่ ที่รับประทานอาหารแตกต่างกัน เพื่อดูว่ามีสิ่งบ่งชี้ทางสุขภาพที่สำคัญแตกต่างกันอย่างไร ผลลัพธ์ที่เนื้อสัตว์ที่ทำจากเส้นใยของราไมซีเลียมได้รับการตอบรับที่ดีทั้งในด้านรสชาติ เนื้อสัมผัส และคุณภาพ มีการนำไปแสดงเป็นสินค้าไฮไลต์ในกลุ่มเนื้อสัตว์ทางเลือกในงาน 2024 National Restaurant Association โดยสโธซ์เป็นอันดับหนึ่งและนำเสนอแบบผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์แช่แข็ง นักวิทยาศาสตร์การอาหารระบุว่า เนื้อสัตว์ทางเลือกจากไมซีเลียมยังมีข้อดีเหนือโปรตีนทางเลือกชนิดอื่นหลายประการ โดยมีเนื้อสัมผัสคล้ายเนื้อสัตว์จริงและทำจากเห็ด ซึ่งเป็นสิ่งที่คุ้นเคยของผู้บริโภคอยู่แล้ว

ไมซีเลียมจะมีสารให้รสชาติตามธรรมชาติเช่นเดียวกับที่พบในเนื้อสัตว์ ซึ่งแตกต่างจากโปรตีนจากพืช และยังสามารถระบุในฉลากได้ว่าผลิตแบบ Clean-label methods (หมายเหตุ: หมายถึงมีการแปรรูปและใช้สารปรุงแต่งน้อยมาก)

เหมาะกับผู้บริโภคสมัยใหม่ที่ต้องการอาหารที่ดีต่อสุขภาพและผ่านการแปรรูปเพียงเล็กน้อย อีกทั้งสามารถผลิตในเชิงพาณิชย์ได้ โดยไม่ต้องมีขั้นตอนการแปรรูปมากมาย ไม่ต้องเติมวัตถุเจือปนอาหาร หรือสิ่งการดัดแปลงพันธุกรรม (GMO - Genetically Modified Organisms) ดีทั้งในด้านการลงทุนและต่อสิ่งแวดล้อม ภายในเวลา 24 ชั่วโมง เชื้อราเพียงสปอร์เดียวสามารถสร้างโปรตีนได้เทียบเท่ากับวัว 1 ตัวครึ่ง จึงช่วยประหยัดต้นทุน พลังงาน และน้ำได้อย่างไม่น่าเชื่อ เมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา บริษัท Meati Foods สามารถแสวงหาแหล่งเงินทุนได้ถึง 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และจะนำไปผลิตสินค้าชนิดใหม่ เช่น สเต็กและเนื้อไก่จากไมซีเลียม โดยจะส่งจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ตของ Kroger ที่มีอยู่จำนวน 2,000 แห่ง บริษัทได้รับแรงสนับสนุนจากข้อมูลและข้อคิดเห็นจากผู้บริโภคที่หลากหลาย มีอัตราการซื้อซ้ำถึงร้อยละ 50 ร้อยละ 35 ของผู้บริโภคไม่เคยรู้จักโปรตีนที่ไม่ได้มาจากเนื้อสัตว์ (Animal-free Proteins) มาก่อน ไมซีเลียมจึงเปรียบเสมือน Superfood ที่มีปริมาณโปรตีน โยอาหาร และแร่ธาตุสูง แต่มีคาร์โบไฮเดรต ไขมัน และคอเลสเตอรอลต่ำ ผลลัพธ์ที่ร้อยละ 95 ของบริษัท Meati Foods ผลิตจากไมซีเลียม และมีการเติมเครื่องปรุงมาตรฐานเพียงเล็กน้อย เช่น เกลือ ผู้บริโภคชื่นชอบในด้านคุณภาพ ประโยชน์ต่อสุขภาพและรสชาติ จึงเป็นโอกาสทางการตลาดที่ยิ่งใหญ่ บริษัท Better Meat Co. ซึ่งเป็นผู้ผลิตส่วนผสมได้รับคำสั่งซื้อสูงเช่นกัน ในปีที่ผ่านมาบริษัทผลิตโปรตีนจากเชื้อรา (Mycoprotein) "Rhiza" ซึ่งขายดีมาก และบริษัทยังสามารถลดต้นทุนได้อีกถึงร้อยละ 30 ทำให้ Rhiza สามารถแข่งขันด้านราคากับเนื้อวัวได้ บริษัทต้องการแสวงหาแหล่งเงินทุนอีกสองสามหมื่นล้านเหรียญสหรัฐ เพื่อขยายธุรกิจ แต่บรรยากาศด้านการลงทุนในขณะนี้ยังไม่เอื้อ บริษัทเห็นว่ายากที่จะหาผู้ลงทุนในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ทางเลือก

ที่มา: [Mycelium-based Meat Intriguing Investors and Consumers](#)

อนาคตของเนื้อจากการเพาะเลี้ยงเซลล์เนื้อเยื่อ

เมื่ออุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงเนื้อจากเซลล์เนื้อเยื่อ (Cultivated meat) จะอยู่ในช่วงช่วง Dr. David Kaplan ศาสตราจารย์ด้านวิศวกรรมชีวภาพและผู้อำนวยการศูนย์เกษตรเซลล์ของมหาวิทยาลัย Tufts (Tufts University Center of Cellular Agriculture - TUCCA) ระบุว่า เขามองโลกในแง่ดีและไม่มีความกังวลเกี่ยวกับความยั่งยืนเชิงพาณิชย์ในระยะยาวสำหรับเทคโนโลยีนี้แต่อย่างใด ขณะนี้อยู่ระหว่างระดมทุนเพื่อจัดจ้างเจ้าหน้าที่ให้มาศึกษาวิจัยด้านเนื้อจากการเพาะเลี้ยงอีก 5 อัตรา เขาเห็นว่า การหดตัวและเกิดใหม่อีกครั้งเป็นเรื่องปกติสำหรับอุตสาหกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ Dr. Kaplan ก่อตั้งศูนย์ TUCCA ขึ้นเมื่อปี 2563 และในปี 2564 ได้รับเงินช่วยเหลือจากกระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา หรือ USDA (US Department of Agriculture) จำนวน 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ราว 360 ล้านบาท) เพื่อก่อตั้งสถาบันเกษตรเซลล์แห่งชาติ (National Institute for Cellular Agriculture) ภายในมหาวิทยาลัย Tufts การควบรวมกิจการบริษัทต่าง ๆ ในช่วงเริ่มต้นไม่ใช่เรื่องแปลก เนื่องจากจะสามารถกลับมาเติบโตได้อย่างเป็นวัฏจักร มหาวิทยาลัย Tufts กำลังทำงานร่วมกับสถาบันการศึกษาอื่นทั่วประเทศ ตลอดจนบริษัทเอกชน เช่น Cargill, Thermo Fisher, Vow and UPSIDE และกองทุน Bezos (หมายเหตุ: Jeff Bezos เป็นเจ้าของและผู้ก่อตั้งแพลตฟอร์มจำหน่ายสินค้าออนไลน์ Amazon) เริ่มให้เงินทุนสนับสนุนแล้ว การจะขยายการเพาะเลี้ยงเนื้อจะดำเนินการในเชิงพาณิชย์ได้ ขึ้นอยู่กับเวลาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อขยายกำลังการผลิต

การจัดจ้างนักวิจัยอีก 5 ตำแหน่งเพื่อประจำที่มหาวิทยาลัย Tufts จะมีความหลากหลาย ด้านวิศวกรรมเคมีจะศึกษาเกี่ยวกับ Metabolic flux ว่า เมื่อให้อาหารแก่เซลล์เพื่อสร้างโปรตีนแล้ว พลังงานที่ปล่อยไปจะถูกจัดสรรไปสร้างผลิตภัณฑ์โปรตีนอย่างไร เมื่อเทียบกับของเสียหรือสิ่งอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น จะต้องสร้างแบบจำลองอย่างไรเพื่อให้กระบวนการได้ประโยชน์สูงสุด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิต นักวิจัยที่เหลือจะวิเคราะห์วงจรชีวิต ศึกษาต้นทุนสินค้า การให้อาหาร วัตถุดิบ และพลังงาน

ที่มา: [Tufts professor has 'zero worries' about long-term viability of cultivated meat](#)

เมื่อ 3 ปีที่แล้ว ปัญหาใหญ่ของบริษัทผู้ผลิตคือการแสวงหาเซลล์เริ่มต้น (Cell lines) มาใช้งาน ปัจจุบันสามารถหาได้ง่าย เมื่อ 10 ปีก่อน ต้องใช้เงินถึง 3 แสนเหรียญสหรัฐในการผลิตเนื้อสำหรับเบอร์เกอร์ควอดเดอร์ฟาวเดอร์ (113.5 กรัม) ปัจจุบันบริษัทส่วนใหญ่สามารถผลิตได้โดยใช้เงินเพียง 10 เหรียญสหรัฐ และค่าอาหารเลี้ยงเชื้อ (Media) ก็ไม่ใช่ปัญหาอีกต่อไป ทั้งนี้ เซลล์สามารถเติบโตได้เป็นอย่างดีโดยไม่ต้องใช้เซรัมวัว และสามารถใส่สารสกัดโปรตีนราคาถูกจากพืชแทนอัลบูมิน (ไข่ขาว) ได้ อีกทั้งยังไม่ต้องมีความจำเป็นต้องใช้โปรตีนราคาแพงในอาหารเลี้ยงเชื้อด้วย การใช้ถังกวนไบโอรีแอคเตอร์ (Stir tank bioreactors) ที่ใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตยามีราคาสูงเกินไป ปัจจุบันยังไม่มีโครงสร้างพื้นฐานขนาดที่จะผลิตเชิงพาณิชย์ได้ ซึ่งอาจต้องใช้เวลอีกนาน

และยังต้องมีการวัดการเกิดผลผลิตด้านเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับ Bioreactor ทั้งนี้ ไม่สามารถใช้วิธีแก้ไขปัญหามากกว่าการผลิตราย ข้อมูลเบื้องต้นขององค์กร AgFunder ระบุว่า ช่วงครึ่งแรกของปี 2567 การลงทุนสำหรับเนื้อจากการเพาะเลี้ยงลดลงร้อยละ 37 เหลือเพียง 52.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เทียบกับ 83.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อครึ่งแรกของปี 2566 เงินทุนส่วนใหญ่จัดสรรไปที่บริษัท Mosa Meat ซึ่งระดมทุนได้เพิ่มขึ้น 43 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา